

ПРАВЕДНІ Й НЕПРАВЕДНІ

Блаженний муж, котрий все йде туди,
Де раду радять Рідель і Калінка,
Сильвестрові цілує все сліди
І славословить Кліма щохвилинка.

Одного сина дав в новіціат,
А другого в обитель змартвихвстанську,
Цурається всіх руських віч і рад,
Лиш про ознаку дбає крилошанську.

І стане він, мов дерево в саді:
Низ річка мие, верх блищить до сонця;
Зростуть його писклята молоді,
Жона ж його прославиться, як Бронця ¹.

Йому Сарницький дружно руку стисне,
Йому Сильвестер скаже: «Отче милий!»,
І благодать Калінки теж не скисне,
І ласка Рідля вкажеться в злій хвили.

Не так-то буде тим рабам невірним,
Що не іщуть протекцій ні старунків,
На вічах плещуть та кричать з Нагірним,
Сміються з грішних «Зеркала» рисунків,

Проти «Сіона» шлють протестів град
І декламують «Сучасний літопис»,
Подають в сумнів Кліма целібат,
Про семінар гризький торочать допис.

¹ Хазяйка й фаворита василіянського ігумена о. Кліма Сарницького.

Мов з вітром пил, немов без масла каша,
Розсиплються, мов матиця, заснуть,
Заблудять, мов та Руська рада наша,
Мов Наумович, до тюрми підуть.

Забрешугься, немов «Новий пролом»,
Зашкаралупляться, мов Дом народний,
Самі о себе вдаряться чолом,
Самі себе з'їдять, мов смок голодний.

Застрашаться, мов «Діло», власних слів,
Закоценіють, мов та Ставропіг'я,
Науку зроблять з своїх власних снів,
Помруть, мов бурса, з вогкості й безхліб'я.

Замре їх пам'ять і зашезне слід,
Розслизнеться вся їх крамола хитра;
Для праведних новий заблісне світ —
Парохія, і пелерина, й митра.